

ende stor Bigtighed, at Befolkningen, ogsaa Almuebefolkningen, faaer en god og grundig Underviisning, at Oplysningen ogsaa extensivt forbedres, vilde være meget uheldigt, om man vilde gribe til at neblægge Læreanstalter, om hvilke man dog, naar Alt kommer til Alt, maa indbrømme, at de virke heldigt og godt til Uddannelsen af Almuefolelærerere. Jeg troer ikke, at hvad man kalder den private Industri — det er iøvrigt et Udtryk, som jeg egentlig talt ikke ønsker at anvende paa denne Slags Foretagender — i dette Forhold kan virke ligesaa heldigt som Staten. Der er gjentagne Gange henvist, jeg troer ogsaa af den ærebe Folkethingsmand, til, at man godt kan stole paa, at der nok vil blive Lærere uddannede, uden at man behøver at have Statsseminarier; men jeg seer væsentlig paa, hvorledes de Instituter ere indrettede, paa hvilke Almuefolelærererne skulde uddannes, og jeg troer da, at der er al mulig Grund for Staten til at bibeholde Statsseminarierne, albenstund Udgifterne dertil ikke i noget stort Omfang paahvile den egentlige Statskasse, men det er særlige Instituter, navnlig Sorø Academie, der giver et væsentlig Bidrag til Statsseminarierne og derved ogsaa virker i den Retning, som Sorø Academies Stifter vistnok har tænkt sig som et af Maalene for sin Gave. — Endvidere ønske den ærebe Folkethingsmand Oplysning om, hvor til de 1200 Rd., som ere opsørte paa Budgettet istedetfor den tidligere Post af 2,400 Rd. til en Overfoleldirecteur, blive anvendte. I saa Henseende skal jeg give den Oplysning, at jeg allerede i forrige Samling, da Spørgsmaalet om at beholde eller ikke beholde Overfoleldirecteuren var for, udtrykkelig fremhævede, at det var mig aldeles klart, at der nødvendig vilde udfordres en Mand, som kunde udføre den Deel af Overfoleldirecteurens Forretninger, som ikke var ligefrem, hvad jeg kaldte Departemental-Forretninger i Ministeriet, en saadan Mand maatte have et Honorar, og det er til at honorere den Mand, som har udført disse Forretninger og navnlig har overværet Seminarieexaminerne og ligeledes den almindelige Foolelærerexamen og Lærerindeexaminen, at en væsentlig Deel af denne Sum er anvendt. Iøvrigt vil der selvfølgelig blive aflagt

Rigtighed for, hvorledes den er bleven anvendt. Det kan ikke benægtes, skjøndt den ærebe Folkethingsmand synes at være tilbøielig dertil, at der virkelig er bespart det Halve af den tidligere Gage, thi jeg troer ikke, at han med nogen Foie kan sige, at de 500 Rd., som jeg nys berørte, og som ere paatænkte at anvendes til en fast Censur ved Foolelærerexaminerne, ere traadte istedetfor nogen Deel af de 2,400 Rd. Det maa siges, at disse 500 Rd. ere et Tillæg til Udgifterne ved den almindelige Foolelærerexamen, og det er en Udgift, som i Commissionens Forslag er anslaaet til et noget høiere Beløb. — Endelig bragte den ærebe Folkethingsmand paa Bane, foranlediget ved en Bemærkning i Anmærkningerne til Døvsstummeinstituttet, hvorledes Ministeriet tænkte at stille sig til Kellers Institut for Døvsstumme. Det vil ikke være ham og det høie Thing ube kendt, at Kellers Institut for Døvsstumme er baseret paa den saakaldte Talemethode, som gaaer ud paa at bibringe de Døvsstumme Evne til gjennem Munden at tilkjendegive deres Tanker, medens Underviisningen paa det kongelige Døvsstummeinstitut gaaer ud paa at lære dem deels Gebarde sproget deels at udtrykke sig ved Hjælp af Tegne. Der har ganske vist været nogen Dissents om disse forskjellige Metoder, som igjen har ubartet til Dissents mellem det private Institut og det kongelige Døvsstummeinstitut; men jeg troer paa ingen Maade, man kan sige, at dette hidrører fra Tilbøielighed hos Døvsstummeinstituttet til at træde i Concurrance med det private Institut. Der er tværtimod for Diebliffet den bedste Udsigt til, at der vil blive truffet en Overeenskomst mellem Bestyrelsen af det kongelige Døvsstummeinstitut og Hr. Keller, baseret paa den Hovedansuelse, hvorom de ere enige, at Talemethoden ubeltinget bør foretrækkes for de Døvsstumme, som have kunnet tale og høre, men derimod i de allerfleste Tilfælde er complet uanvendelig paa dem, som fra Fødselen af have været døvsstumme. Den Ordning, som jeg troer, der er meest Udsigt til at see tilveiebragt, vil være, at de Døvsstumme prøves paa det kongelige Døvsstummeinstitut og efter Prøven der bestemmes til enten at blive ved Institutet eller overgaae til Kellers Institut.